

almindelige Digelovforslag ved nogen Behandling af det vilde kunne være ført igjennem i begge Thing fra den Tid, da det blev forelagt, og indtil Rigsdagen nu om saa Dage sluttet. Men selv hvis det var blevet ført igjennem, vilde den deri skildrede Fremgangsmaade ikke have været skikket for Lolland—Falster, forsaavidt der kræves hurtig Hjælp der, og alle de Bestemmelser, der indeholdtes i hint Lovforslag, ikke kunde føre til det Resultat, der skulde tilvebringes for Lolland—Falster. Der krævedes extraordinære Foranstaltninger, beregnede paa en Del af Landet, der er særdeles exponeret, ganske anderledes end de øvrige Landsdele, en Del af Landet, der har lidt meget, og som skal hjælpes hurtigt. Det er derfor ogsaa nu anerkjendt af den høitærede Indenrigsminister, at hvad der skal gøres for Lolland—Falster under de ganske særegne Forhold, det maa gøres ifølge en speciel Lov; ikke alene kræves der en Bevilling, som man kunde have faaet paa Finansloven; men Forholdet med Hensyn til Deltagelsen i Udgifterne og det Hensyn, der er at tage til Forholdet mellem Statens Bidrag og Kommunernes Bidrag — den mindre og den større Kommunes — er saa særligt, at det Hele maa ordnes ved en særlig Lov. Den høitærede Indenrigsminister har altsaa ved at forelægge dette specielle Lovforslag i det Hele tiltraadt det, der blev antydet af mig, og som siden Udvalget har vedkjendt sig, nemlig at den almindelige Digelov ikke kunde bringes til at passe for saa særlige Forhold som dem, der vare indtraadte paa Lolland—Falster, saaledes som i det Ringeste Regjeringen og Beboerne derovre betragte Sagen, og saaledes som de forlange Hjælp og Beskyttelse for Fremtiden. Hint store Apparat, som under Tryk af hin store Begivenhed var foreslaaet for hele Landet, har Udvalget fjernet, og jeg tror, at den høitærede Indenrigsminister har antydet just ved at fremlægge dette Lovforslag, at hint store Apparat opgives. Der blev altsaa en almindelig Digelov tilbage for Digeforetagender, enten private eller halv offentlige eller offentlige, som ere af en almindelig Art og ikke sætte Statsmagten stærkt i Bevægelse; men derimod er der forelagt Forslag til en særlig Beslutning med Hensyn til den Landsdel, som nylig har lidt saa Meget, og dette søges ved en Lov gennem Rigsdagen. Det er derved erkjendt, at den almindelige Digelovs Bestemmelser om Afgjørelsen af det Slags Unliggerer ved Landvæsenkommissioner ikke passe paa det Slags Forhold. Det er ganske klart, at man paa intet Sted, hverken paa Lol-

land—Falster eller i Rigsdagen vilde have overladt Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, om der med Beføstning af 500,000 Rd. skulde foretages flere extraordinære Digearbejder paa Lolland—Falster, til en Landvæsenkommission; altsaa den Vej, som er foreslaaet i den almindelige Digelov, som til en vis Grad med nogen Modifikation, kan bringes til Anvendelse paa mere almindelige Forhold, passer ikke her. Det er altsaa rigtigt, at der er forelagt en særlig Lov. — Der er flere Gange anket paa Udvalget. Udvalget har arbejdet med Flid og efter Forholdene hurtigt nok paa den almindelige Digelov, men der maatte, hvor der var Spørgsmaal om Bestemmelser, der skulde kunne sættes i Virksomhed gennem Landvæsenkommissioner nu eller i Fremtiden paa dette eller hint Sted, overveie alle Forhold omhyggelig, og dets Arbejde kunde derfor kun skride langsomt frem. Det er altsaa ikke Udvalgets Skyld, at Ministeren har valgt den Uvei, men Ministeren har erkjendt, hvad ogsaa Udvalget har erkjendt, at her maatte gaas en anden Vej. — Der bliver da det Spørgsmaal tilbage, om der i dette Dieblif er Nødvendighed for med Hensyn til Lolland—Falster at vedtage en Lov endnu i denne Sæssion. Erkjendes det for at være nødvendigt paa dette udsatte og nys skadelidte Punkt at yde Hjælp strax og hurtigt, saa maa vi gaa ind paa denne specielle Lov, medens den almindelige Lov, som skal omfatte hele Landet og Fremtiden og mange forskjellige Foretagender, kommer til at hvile til næste Aar. Om der nu er Nødvendighed for at foretage Noget i denne Sæssion med Hensyn til Lolland—Falster, om der er tilstrækkelige Forarbejder for, at Rigsdagen kan vedtage denne Lov i Genhold til hvad der foreligger derom, vil jeg ikke ytre mig videre om; jeg anser mig ikke for kyndig dertil. Det kan gjerne være, at den Pæssion, der har været udøvet paa Indenrigsministeren til endnu i Aar at faae denne Sag med Hensyn til Lolland—Falster bragt igjennem, har været noget vel stævt og noget ængstelig; det forekommer mig, at man altfor meget tænker paa en Gjenkomst af en saadan Begivenhed, der kun gjenkommer efter Aarhundreder; men Angsten er vakt, og det kan gjerne være, at de Diger og Bævn, der ere der nu, ikke engang ere i Stand til at modstaa Naturbegivenheder, der træffe hyppig ind og ikke ere af en saa voldsom Natur, som den sidste skjønnes at have været, saa vi maa ved denne specielle Lov hverken badle Ministeren, fordi han har bragt den frem, idet han tillige har modificeret sin tidligere Tanke, eller Udvalget, der har